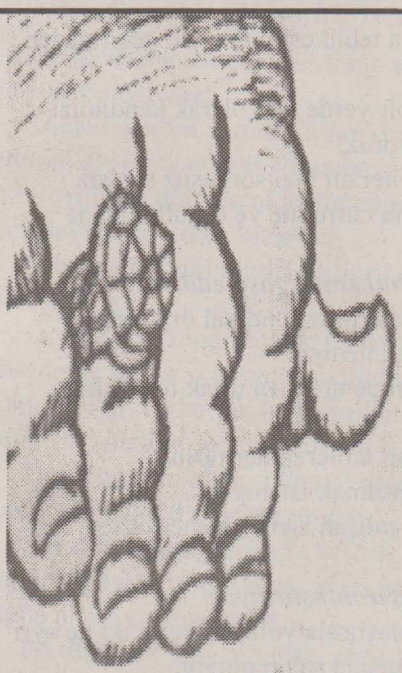
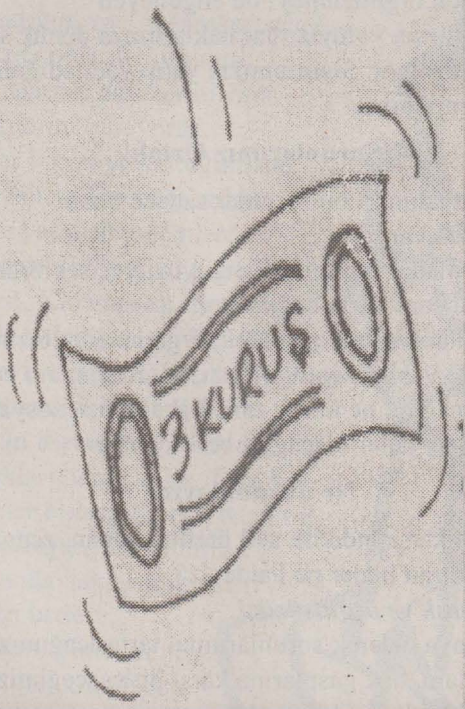
Anadolu Yakası
İşçi Bülteni

Kamu Emekçileri Bülteni
Özel Sayısı: 274

Örgütlü işçi yenilmezdir!

Fiyatı 25 Ykr * Kasım 2005

İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret için

MÜCADELEYE!

Sefalete, sömürüye, köleliğe boyun eğme!

İşçi Kurultayına güç ver!

Sabahtan akşama kadar bir köleden farksız çalışıp duruyoruz.

Patronların cepleri şişerken, bizler ise geleceksiz ve güvencesiz bir yaşama mahkum ediliyoruz.

Birçoğumuzun gelecekten hiçbir beklentisi yok.

Bırakın kendimizi, çoluk çocuğumuza da geleceksizlikten başka bir yol gösteremiyoruz.

Her şey böyle gelmiş böyle gider diyoruz çünkü her gün bir makinanın başında sabahtan akşama kadar aynı işi yapıyor ve dünyadan bi haber durumda yaşıyoruz.

İşyerimizde, semtimizde yani yaşamımızın her alanında sorunlarımız almış başını gidiyorken futboldan, iddaadan, at yarışından başımızı kaldırmıyor, kahve köşelerinde oyun oynamaktan kendimizi kurtarıp sorunların çözümü noktasında bir adım atmıyoruz.

Evde eşimiz çocuklarımız bize ait olmayan abartılı yaşantıların anlatıldığı dizileri izlerken dönüp kendi yoksulluğumuzun nedenlerini düşünmüyoruz.

İşçi ve emekçiler olarak yaşantımızın her alanında bir çok sorunla karşılaşıyoruz.

Düşük ücretle çalıştırılıyoruz!

(Türkiye'de Asgari ücret = Sefalet ücreti)

Alınterimizi, el ve kafa emeğimizi verdiğimiz bir avuç asalak rahat içinde yaşarken asıl üretimi yapan bizler sefalet ücretlerine mahkum ediliyoruz.

Açlık sınırının 570 YTL ile belirlendiği , yoksulluk sınırının 1,5 Milyon YTL ile ifade edildiği ülkemizde asgari ücret olarak belirlenen ücret açlık sınırına bile yaklaşmıyor.

Sosyal güvenceden yoksunuz! Sigortasız çalıştırılıyoruz!

En temel güvencemiz olan sigortalarımız, çoğu patron tarafından keyfi bir şekilde ödenmiyor, yer yer geciktiriliyor.

Yasal bir zorunluluk olan sigorta hakkımız elimizden alınarak sigortasız çalışmaya mahkum ediliyoruz.

Patronlar bize "işine gelmezse çalışmayın!" diyebiliyor.

İş güvencesinden yoksunuz!

Hangimiz yarınımızı düşünmeden iş yerlerimize gidebiliyoruz?

Kaçımız kovulma tehlikesini içinden geçirmeden işine başlayabiliyor?

Çalıştığımız hiçbir yerde tam olarak kendimizi güvende hissedemiyoruz.

Onlar istedikleri her an bizi sorgusuz sualsiz kapının önüne koyma cürretine ve örgütlülüğüne sahipler.

Sendikalaşma hakkımız gasp ediliyor!

Bir diğer yasal hakkımız sendikal örgütlenme patronlar tarafından önleniyor.

Sınıf kardeşlerimizle aramıza nifak tohumları ekiliyor.

İşçi işçiye düşman edilerek her türlü örgütlülüğümüz dağıtılmak isteniyor.

Sendikalaşmaya çalışan işçiler hemen işten atılıyor.

İş yerlerimiz taşeronlaştırılıyor!

Patronlar taşeronlaştırma yoluyla işçiyi iki üç ayrı şirkette çalıştırma şansına sahip oluyor.

Sendikal örgütlenmeyi de engelleyen taşeronlaştırma yoluyla tüm haklarımıza dönük saldırı gerçekleştiriliyor. Sigortamızın yatıp yatmadığını denetleyemiyoruz.

Sorunlarımız Ortak!

Sanmayalım ki bu sorunlar sadece bizim işyerimizde var.

Milyonlarca işçinin çalıştığı yüzlerce sektörde işçi sınıfı aynı sorunlarla boğuşuyor.

Patronlar bir araya gelerek, örgütlenerek bizim çalışma ve yaşam koşullarımızı, ücretlerimizin ne kadar olacağını, ne kadar zam alacağımızı, sosyal haklarımızın neler olacağını belirliyorlar.

Ne durumdayız?

Bunun karşısında ise asıl üretimi yapan, zenginliği ortaya çıkaran bizler ne haldeyiz?

Dağınık ve örgütsüzüz!

Bir araya gelerek sorunlarımızı tartışacağımız haksızlıklara, hak gasplarına karşı birleşeceğimiz örgütlülüklerden yoksunuz!

Birbirimize güvenmiyoruz!

Aynı işi yaptığımız, aynı bantta, aynı makinada, aynı fabrikada çalıştığımız sınıf kardeşlerimize güven duymuyoruz.

Kimimiz daha iyi ücret koparmak için sınıf kardeşlerimiz yerine patronlarla işbirliği yapıyoruz.

Çünkü; bizler sahip olduğumuz gücün farkında değiliz. İşçi sınıfının birleştiğinde neleri yapacağını göremiyoruz.

Oysa biz bir sınıfız! İşçi sınıfıyız!

Koskocaman emek ordusunun sadece bu bölgede çalışan bölüğüyüz!

Üreten, yaşam veren. Çalışan bizler nasırlı ellerimizle dünyayı var ediyoruz.

Rotatifleri döndüren, hammaddeleri işleyen, maddeye şekil veren bizleriz!

Tüm bu zenginliklerin üreticisi olan bir sınıfın neferleriyiz!

Ürettiğimiz zenginliklere el koyan patronlar ise neredeyse hiçbir iş yapmadan günden güne semiriyorlar. Onlar yaşam koşullarını düzelttikçe, biz sefalete, köleliğe ve açlığa doğru sürükleniyoruz.

Onlar bu sömürü ve talan düzenlerini ayakta tutuyorlar, çünkü onlar örgütlüler!

Her türlü yolla, baskıyla, terörle, sindirme ile yetmedi yasaları ile, zor aygıtları ile işçi sınıfını baskı altına almaya çalışıyorlar.

En ufak hak arayışımızda, sendikal çalışma yaptığımızda, ücretleri alamadığımız için alana çıktığımızda, iş bıraktığımızda karşımızda onların yasalarını, jandarmalarını, polislerini yada işbirlikçilerini buluyoruz.

Bizler bir araya geldiğimizde neler olabileceğini bölgemizde geçmişte yaşanan eylemlerden direnişlerden biliyoruz. Kartal'da **Swiscard, Karyapsan, Aymasan**, Pendik'te **belediye grevleri, Mutlu Akü grevi, en son Tibet**, Maltepe'de **Sınger direnişi, Cevizli Tekel işçilerinin direnişleri** bizlerin hatırladıkları deneyimler. Tüm bu deneyimler birleşildiğinde nasıl bir güç olunacağını, tek yumruk olunduğunda haklarımızı nasıl aldığımızı bizlere göstermiştir. Şimdi yeni eylemler yeni direnişler yeni grevler örgütleme zamanı.

Artık Bıçak Kemiğe Dayandı!

Bizler Maltepe, Pendik ve Kartal'dan işçiler olarak ortak sorunlarımıza ortak çözümler üretmek için bir araya geliyoruz.

Çünkü artık bıçak kemiğe dayandı!

Yoksulluğa, kölelik koşullarında çalışmaya karşı mücadele için gücümüzü birleştiriyoruz.

Radyoları televizyonları ile her gün karşımızda nutuk atan patronların düzenine karşı işçi sınıfının kendi sorunlarını tartıştığı, karar aldığı, çözüm ürettiği bir kürsü yaratmak istiyoruz.

Biz artık sözün bize yani işçi sınıfına verilmesi için bir adım atıyoruz.

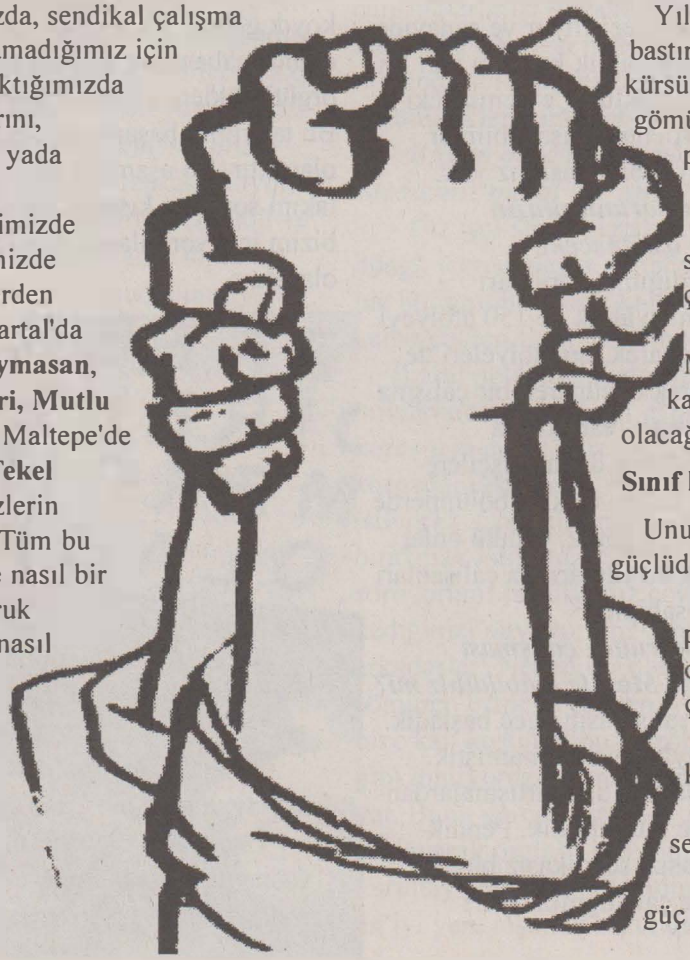
Bir kurultay örgütlüyoruz!

Kurultay nedir? Kurultayla neyi hedefliyoruz?

Değişik sektörden işçilerin bir araya geldiği, sorunlarını tartıştığı, çözüm önerileri sunduğu, deneyimlerini aktardığı bir toplantı düzenleyeceğiz!

Bölgemizde ulaşmadığımız fabrika, haberi olmayan işçi kalmayana dek bu toplantının çağrısını yapacağız!

Madem ki patronlar bunca örgütlü, onların gazete, televizyon gibi bir sürü kürsüsü var, bizimde dertlerimizi anlattığımız bir kürsümüz olacak!

Yıllardır sesimizi bastıranlara karşı kendi kürsümüzü kuracak, içine gömüldüğümüz derin sessizliği parçalayacağız.

Biz konuşacağız!

İşçi sınıfı kendi sorunlarına kendi çözümlerini üretecek.

Pendik'ten, Kartal'dan, Maltepe'den sınıf kardeşlerimizle birlikte olacağız.

Sınıf kardeşlerine omuz ver!

Unutma İşçi sınıfı örgütlü ise güçlüdür! Örgütsüzse bir hiçtir!

Örgütsüzlüğümüzü parçalamanın bir adımı olan kurultay çalışmalarına omuz ver!

Hazırlık komitelerine katıl!

Kurultay senin sesin, senin soluğun olacak!

Sesimize ses, gücümüze güç kat!

Pendik, Kartal ve Maltepe'den işçilerle kurultay çalışmaları hakkında görüştük...

"Taban örgütlülüklerini yaratmalıyız!"

Anadolu Yakası İşçi Bülteni olarak Pendik, Kartal ve Maltepe'den işçilerle kurultay çalışmaları hakkında görüştük. Kurultay Kazırlık Komiteleri'ndeki (KHK) arkadaşlar bizlere yaşadıkları sorunları ve kurultay çalışmalarını aktardılar.

Pendik KHK'dan bir işçi ile röportaj...

- Bölgenizde bir İşçi Kurultayı düzenliyorsunuz. Bölgenizde yaşanan sorunları anlatır mısınız?

- Metal sektöründe çalışıyorum. Çalıştığım yer 150 atölyeden oluşan bir sanayi sitesi. Sanayi ağırlıklı olarak metal atölyelerinden oluşuyor. Sigortasız çalışma, düşük ücret uygulamaları, uzun çalışma saatleri ve ücretlerin geç ödenmesi en temel sorunlarımızdan. Bu sorunlardan kaynaklı işe girenler bir kaç ay kalıp iş değiştiriyor. Çok yoğun işçi değişikliği hem işçilerin hemde bizim elimizi kolumuzu bağlayan bir etkene dönüşebiliyor.

Ayrıca çocuk işçiler yoğun bir sömürüye maruz bırakılıyor. Çok sık iş kazası geçiriliyor ve sanayide ne doktor ne de her hangi bir sağlık kurumu var. En temel sorunumuzsa örgütsüzlüktür. Çevremizdeki ifabrikalarda sendikal örgütlenme yaşanabiliyor fakat bizim atölyelerde böyle bir şansımız yok.

- Kurultay çalışması bu sorunlarınızın çözümünde nasıl bir işlev üstlenecek?

- İşçi Kurultayı'nı aktardığımız sorunları çözebilmek için gündemimize aldık ve 150 atölyeyi tek bir fabrika olarak algılayarak, bu atölyeleri de fabrikanının bölümleri olarak düşünerek bir çalışma yürütüyoruz. Elimizdeki sınırlı olanaklarla atölyelerde çalışan ve bildiğimiz duyarlı işçilere ulaştık. İlk öncenitelikli iş yapan ve kilit bölümlerde çalışan işçilere ulaşmaya çalışıyoruz. Çünkü onlar hem üretimde etkililer hem de yanlarında çalışanları etkinleştirme olanaklarına sahipler.

- Sanayi sitesi dışında kurultay çalışması kapsamında neler yaptınız? Mesafe alabildiniz mi?

- Bölgemizde kurultay çalışmasına geç başladık. İlk etapta kurultayı bütünüyle kavrayamamıştık. Ancak yaptığımız toplantılar bir dizi tartışmalardan sonra kafamızda bir yerlere oturtabildik. Pendik-Kurtköy bölgesinde sigortasız, sendikasız birçok işyeri bulunuyor. Öncelikle çalıştığmız işyeri sorunları, bununla beraber ortak sorunlarımızı kapsayan pratik adımlar atıldı. Bir kısım öncü işçiyle bölgede bir kurultay komitesi kuruldu. Sonrasında ortak toplantılar örgütlendi. Bu toplantılara katılan işçi arkadaşların fabrikalarında toplantı yapma kararları alındı, şimdi bu aşamadayız.

- Kurultay çalışması sizin sorunlarınızı çözebilecek mi?

- Kurultay çalışması bizim için bir süreçtir. Şimdiki süreçte örgütlenebileceğimiz işyerleri de çıkacaktır örgütlenemeyeceğimiz de. Sorunlar devam ettiği sürece kurultay sürecide buna parelel hep devam edecektir. Fakat öncelikle önümüze koyduğumuz bir takvim var. Amacımız bu takvimi olanca çabamızla mevcut sorunlarımızı çözebilecek örgütlülüklere dönüştürmenin ilk adımlarını atmak. Bu takvimin başarılı geçmesi bizim için bir aşama olacaktır. Bu aşamaya gelindiğinde sanıyorum ki bir takım sorunlar kısmen çözülmüş olacak, sonrası ise bizim için sorunlarımızı çözmede yeni bir başlangıç olacaktır.

Maltepe KHK'dan bir işçi ile röportaj...

- Bölgenizde çalışan işçilerin yaşadığı sorunlar nelerdir?

- 150 kişilik bir metal fabrikasında çalışan bir işçiyim. Bu fabrikada sigorta dışında hiçbir hakkımız bulunmamaktadır. Bütün fabrikalarda olduğu gibi bizim fabrikamızda da bir yığın sorun var.

Yemeklerimizden kıl, böcek, çöp vb. birçok madde çıkıyor, patronlara bu sorunu ilettiğimizde çok doğal karşılıyorlar.

Düşük ücretle çalıştırılıyoruz. 6 yıldır çalışan bir işçi halen daha 398 milyon maaş alıyor. İşçinin bu duruma tepki göstermesinin sonunda patronlar ise "biz size yıllık zam yaptık" deyip bizi geçiştiriyorlar. 6 ayda bir yapılması gereken zamlar kaldırıldı. Senede bir defa yapılan zam oranı ise çok düşük. Aldığınız maaş iki gün içinde kaybolup gidiyor. Nasıl gelip nasıl gittiğini anlamıyoruz.

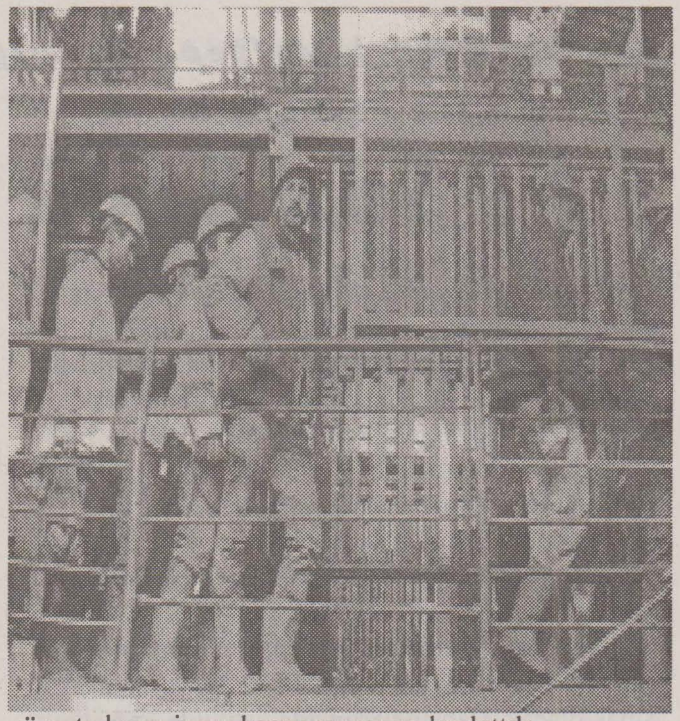
Bunlar yetmiyor gibi soğuk havalarda çalışırken yetersiz ısınma yüzünden donuyoruz. İşyerinde işçilerin birbirileriyle diyalog kurmalarını ise "iş saatinde konuşulmaz, işteki veriminiz düşer, kaliteli iş çıkmaz" deyip engelliyorlar. Saat başı belirlenmiş sayıda iş çıkmazsa o işçiye ya zam verilmiyor ya da sayıyı çıkarması için daha da çok baskı yapılıyor.

- Bu sorunlar karşısında neler yapıyorsunuz?

- Bu sorunlar karşısında işçilerin tepkisi oluyor, önce birbirleriyle bu sorunu tartışıyorlar. Örgütlü ve bilinçli işçiler olmadığı için her ne kadar toplanıp patronun karşısına çıksalarda bir sonuç alınmıyor.

- Kurultay çalışmalarınızı anlatır mısınız?

- Biz Maltepe'deki işçiler olarak kurultay çalışmasına sonradan katıldık. Henüz yolun başındayız. Kısa sürede işçilerle ilişki kurduk. İşçi arkadaşlarımıza gidip onlarla kendi işyerlerinde yaşadıkları sorunları konuşup tartıştık. Onlara kurultay çalışmamızı aktardık ve kurultayın bizler için yani işçi sınıfı için taşıdığı önemi anlattık ve bizlerle aynı sorunları yaşayan işçi arkadaşların kurultay çalışmasına katılmaları ve kurultaya omuz vermeleri çağrısında bulunduk. 20 Kasım tarihinde kurduğumuz bu işçi ilişkilerimizle ilk toplantımızı gerçekleştirdik. Toplantıya katılan farklı yerlerde çalışan işçilerle bir kez daha sorunlarımızı paylaştık. Toplantıda Ocak ayında belirlenecek olan asgari ücret konusunu ele aldık. "İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret istiyoruz!" diyerek düşük

ücrete karşı imza kampanyamızı başlattık.

- Kurultay çalışmasıyla neyi hedefliyorsunuz?

- Kurultay çalışmalarımızdaki hedeflediğimiz alanlarımız fabrika ve atölyeler. Buralarda çalışmalarımızı devam ettirip işçi arkadaşlarımızın kurultaya omuz vermelerini sağlamak, gücümüz oranında sorunlarımıza çözüm üretebileceğimiz örgütlülükler yaratmak istiyoruz.

- Bülten aracılığıyla bölgedeki işçilere iletmek istediğiniz mesaj var mı?

- Biz işçi sınıfı olarak son dönemlerde bir kısır döngü içerisindeyiz. Ortada bir yığın sorun varken biz bu duruma sessiz kalıyoruz. Oysa bizim şimdiye kadar çoktan isyan etmemiz gerekiyordu.

Bizim devletten, patronlardan istediğimiz milyarlarca maaş değil. Biz işçiyiz. Bütün gün üç kuruş için emek harcıyoruz. Ve emeğimizin karşılığını istiyoruz. Haklarımızı, insanca yaşamayı istiyoruz. Çocuklarımıza yaşanacak bir dünya bırakmak istiyoruz. Şimdi size bir işçi olarak soruyorum: İstediğimiz çok mu? "Hayır değil!" dediğinizi duyuyorum. O halde ne duruyoruz arkadaşlar! Neden bir olup bir yumruk olup bizi sömüren ezmeye çalışan, yoksulluğu ve zorbalığı ile bize kan kusturan bu patronların başlarına balyoz gibi inmiyoruz. Bunu yapacak gücümüz fazlasıyla var. Bunu gerçekleştirmek için kendimizden başlayarak örgütlü ve bilinçli işçiler olmalıyız. Ve kurultay çalışmasını kendimize en büyük görev bilip en iyi yere taşımak zorundayız.

Pendik-Kartal-Maltepe Kurultay Hazırlık Komitesi Sözcüsü ile konuştuk...

"Söz öncü işçilerde!"

- Kurultay sizin için ve genel olarak işçiler için ne ifade ediyor?

- Kurultayın en genel hatlarıyla ifade ettiği ya da ettiğimiz anlamı ilk elden kendi bölgemizde farklı sektör ve fabrikalardaki ilerici, öncü işçilerin biraraya getirilmesi çabasıdır. Fabrikalarda çalışanlar olarak da fabrikalarımızdaki duyarli işçi arkadaşlarımızla biraraya gelebilmeyi ifade ediyor.

- Kurultay çalışması işçilerin hangi sorunlarını çözecek, yada çözebilecek mi?

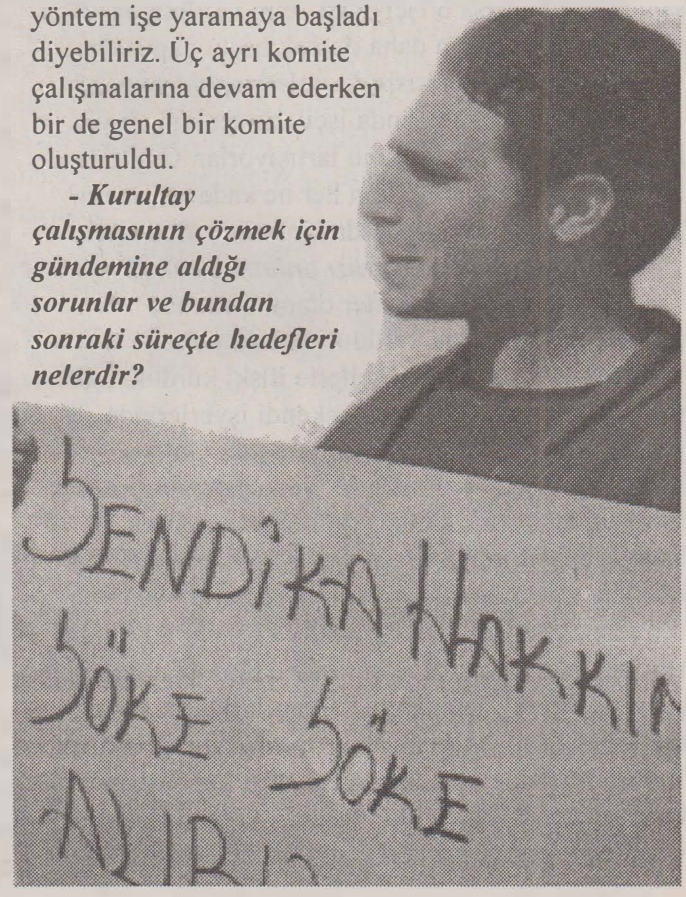
- İlk elden çözebileceği sorun, işçilerin bir araya gelmemesinden kaynaklı yaşadıkları güvensizliği aşmak olacak. Çalışmalarımızda özellikle öne çıkardığımız bir söylem vardır. "Söz ve inisiyatif öncü işçilerde!" diyoruz. Biz bu sözü yanyana gelerek söyleyelim, söylemlerimizi birleştirip, inisiyatifi birlikte geliştirelim diyoruz. Herhangi bir işletmede, her hangi bir sektörde yaşanılan sıkıntılar karşısında bir takım rahatsızlıkları olanlar varsa, söyleyecek sözü olan işçi varsa onlara ulaşmaya çalışıyoruz.

Geçtiğimiz yılbaşı zammından sonra özellikle Kurtköy sanayisinde birçok fabrikada işçiler oldukça dağınık ve örgütsüz tepkiler ortaya koydular. Bu tepkilerin hemen hemen hepsi sonuçsuz kaldı. Bilinçli bir öncü olmayışı ve tepkilerin hedefsizliğinden kaynaklı deyim yerindeyse işçilerin kendiliğinden hava boşalttığı bir süreç yaşandı. İşte kurultay çalışması vesilesiyle bu dağınık ve kendiliğinden tepkileri ortak bir tutuma dönüştürmeyi hedefliyoruz. Şayet bu hedefi gerçekleştirebilirsek sorunların çözümü için önemli bir imkan yaratmış olacağız.

- Kurultay çalışmalarına ne zaman başladınız? Neler yaptınız?

- Çalışmalarımız Eylül ayının başında başladı. İki ayı aşkın bir zaman geçti. Kurultay çalışmamızı düzenlediğimiz bir anketi işçilere ulaştırmakla başladık. Öğle paydoslarında ve çay molalarında fabrikalara gidip işçilerle anket doldurduk. Sorularımızı hem işçinin duyarlılık düzeyini ölçen hem de kurultayı ifade eden bir şekilde formüle edilmişti. Patronların ve ustabaşlarının işçilere müdahale etmesinden kaynaklı anketlerimizi düşündüğümüz yaygınlıkta yapamadık fakat önemli verilere ulaştığımızı söyleyebiliriz. Anketle birlikte bir piknik organize ettik. Pikniğe katılan farklı işletmelerdeki işçilerle birlikte Kurultay Hazırlık Komitesi'ni kurduk. Pendik-Kartal İşçi Kurultayı fikrimiz vardı. Fakat Maltepe tarafında da kısmi imkanlar yakalandı. Bu nedenle çalışmamızı Pendik-Kartal-Maltepe İşçi Kurultayı biçiminde kurguladık. Bir süre bu üç alanda kurultayın amaç ve hedeflerini bölge işçilerine anlattık. Ev ziyaretleri ve fabrikaya bülten, afiş vb. araçlarla işçilere seslendik. Bundan sonra hem yürütülen çalışmayı değerlendirmek hem de yeni olanaklar yaratmak için genel bir toplantı düzenledik. Genel toplantıda üç bölgede üç ayrı komite kurmak kararlaştırıldı. Böylece çalışma daha da özgünleştirilecekti. Nitekim öylede oldu. Bu yöntem işe yaramaya başladı diyebiliriz. Üç ayrı komite çalışmalarına devam ederken bir de genel bir komite oluşturuldu.

- Kurultay çalışmasının çözmek için gündemine aldığı sorunlar ve bundan sonraki süreçte hedefleri nelerdir?

- Hem genel olarak işçi sınıfının hem de bölgemizdeki işçilerin öne çıkan temel sorunları fazlası ile ifade edildi. Düşük ücret, sigortasız ve sendikasız çalışma, uzun işgünü ve genel olarak iş güvencesinin olmayışı, düşük ücret ve örgütsüzlük tüm hazırlık komitesindeki arkadaşlar tarafından ifade edilen en temel sorunlar. Bu sorunlara ek birde son süreçte asgari ücreti eklersek boğuştuğumuz sorunların boyutları ortaya çıkar.

Kısa zaman sonra asgari ücrete yapılacak zam oranı açıklanacak. Tespit komisyonu sendikaları toplantıya çağırdı ancak sendikalardan da ciddi bir tepki geleceğini sanmıyorum. Bu özellikle önemli bir gündem. 7 milyon işçi kuru asgari ücretle çalışıyor. Aileleriyle birlikte hesapladık mı 20 milyonu aşkın insanın yaşamını doğrudan ilgilendiren bir gündem. Sendikalar özelleştirme vb. saldırılar karşısında göstermelik de olsa bir takım açıklamalarda bulunuyorlar ancak hükümetle yapılan toplantılarda söylemlerin ötesine geçmiyorlar. Oysa belirttiğimiz gibi örgütsüz de olsa işçilerin en duyarlı oldukları gündem diyebiliriz. Bu nedenle asgari ücret kurultay çalışmamızın temel bir gündemi olacak. Bununla ilgili olarak tek tek fabrikalarda bir takım tepkileri örgütlemeye çalışacağız. Bir de bölgede bulunan sendika şubelerine ve örgütlü işyeri temsilcilerine kurultay çalışmasını tanıtacağımız bir toplantı planlıyoruz, tabiki bu toplantıya katılırlarsa....

Fabrika toplantılarına önem veriyoruz. Kurultaydan önce genel bir toplantı yapmayı hedefliyoruz. Ayrıca asgari ücretle ilgili bir imza kampanyamız başlattık. Bunu fabrikalarda yürütüyoruz.

- Kurultay çalışması nasıl sonlanacak yada sonucunda ne olacak?

-Biz bu çalışmaya bir süreç gözü ile bakıyoruz. Şu yada bu kazanımdan sonra kurultay çalışmamızı bitereceğiz diye bir derdimiz yok. Asıl olan yerel düzeylerde de olsa tabandaki birlik ihtiyacının giderilmesi, örgütsüzlük sorununa yanıt verebilecek imkanların yakalanabilmesidir. Dahası ise bu çalışmaya katılan işçilerin sınıf mücadelesine daha ileriden katılabilmesi yine bölgede bir öncü işçi kuşağı yaratmanın ilk adımlarının atılabilmesi sınıf mücadelesi için çok önemlidir. Bu noktalarda başarı sağladığımız ölçüde bir süre sonra aslında söylemde bitecek olan kurultay çalışmasının çözücü işlevini sonraki süreçlerde de devam ettirme imkanını yakalayacağız.

Kartal KHK'dan bir işçi ile röportaj...

- Bölgenizde çalışan işçilerin yaşadığı sorunlar nelerdir?

- Bölgemizdeki işçilerin en büyük sorunu kendilerine olan güvensizliği. Buna bilinçsizlik, mücadele süreçlerinden uzak oluş ve tecrübesizlik eklenince sorunun boyutları da ortaya çıkıyor. Bu durum örgütsüzlüğü dolayısıyla çok fazla sorun ve sömürüyü getiriyor. Düşük ücretler, sigortasız ve kötü koşullarda çalıştırılma, fazla mesailer ve yer yer esnek çalışmalarla köleden farksız hale geliyoruz.

- Kurultay çalışmalarınızdan bahseder misiniz?

- Kurultay fikri ortaya atıldığında, işçi arkadaşlarımızı bir piknikle bir araya getirdik. Çok verimli geçen piknik sonrasında çeşitli toplantılar yaptık. Sendikasız, sigortasız ve örgütsüz çalışan arkadaşlarla buluşup sorunlarını paylaşıyoruz. Ortak çözüm yolları için diğer örgütsüz işyerlerindeki işçilerle bir araya gelmeye çalışıyoruz. Kurultayın da bu amaca hizmet ettiğini, genel sorunları birey veya tek tek işyerleri üzerinden aşamayacağımızı ancak kolektif bir mücadeleyle aşabileceğimizi anlatıyoruz.

- Kurultay çalışmasıyla neyi hedefliyorsunuz?

- Öncelikle ilk hedefimiz geri ve mücadeleden uzak örgütsüz işçi yığınlarını bir araya getirecek sorunlarına sahip çıkmalarını sağlamaktır. Sermayenin ve sermaye iktidarının saldırılarına karşı örgütlü bir güç olarak durmak ve mücadele etmektir. Bu düşük ücretler için olabilir, asgari ücret için, özelleştirmeye karşı olabilir. Saldırılara karşı sendikaların yeterince sınıfın yanında yer almadığını görüyoruz, taban hareketliliğini ve örgütlülüğünü güçlendirerek sendikaları işçi sınıfının mücadele mevzisine dönüştürmek için çaba harcıyoruz.

- Bülten aracılığıyla bölgeniz işçilerine iletmek istediğiniz bir mesaj var mı?

- Bülten işçilerle buluşmanın bir aracı, işyerlerindeki sorunların anlatılacağı ve paylaşılacağı, işçilerin gözü kulağı olacak bir yayındır. Onun için okuyup okutmak gerikiyor. Bölgemizdeki işçilerin artık kaybedecek bir şeyimiz olmadığını görüp, örgütlü mücadeleyle kazanacağımızı anlamaları gerekiyor. Yerimizde durduğumuz müddetçe ekmeğimiz her gün biraz daha küçülecektir.

Sefalet ücretine hayır!

Asgari ücret, bir işçinin barınma, beslenme, ulaşım, giyim ve kültürel vb. ihtiyaçlarını karşılamak için belirlenen en düşük ücret miktarıdır. Yani asgari ücret aynı zamanda bir taban ücretidir. Asgari ücret uygulaması işçi sınıfının mücadeleyle kazandığı bir haktır. Bununla ücretlerin belirli bir düzeyin altına düşürülmesi önlenebilmiştir. Bu hakkın anlamına uygun kullanılması işçi ve emekçilerin patronlar sınıfına karşı verdiği mücadelenin düzeyiyle bağlantılıdır. Sınıf mücadelesinin yükseldiği dönemler, asgari ücretin nispeten yüksek olduğu dönemlerdir. Ülkemizde 70'li yılların ikinci yarısı ve '89-91 yıllarında yaygın işçi eylemleri ve hak alıcı mücadele sayesinde asgari ücret diğer yıllara oranla daha yüksekti.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu, 2006 yılında uygulanacak asgari ücreti belirlemek için ilk toplantısını 29 Kasım Salı günü yapacak. Bu komisyonda patronlar ve hükümet adına beşer temsilcinin yanı sıra beş de sendika temsilcisi bulunuyor. Yani patronlar cephesi hükümetle birlikte on kişi ile temsil edilirken işçi ve emekçileri Türk-İş'ten katılan 5 kişi temsil ediyor. İşçi ve emekçiler adına pazarlık masasına oturduğunu iddia eden bu satılmış ağalar, sefalet ücretinin belirlenmesinde patronların işini daha da kolaylaştırmaktadırlar.

Her dönem olduğu gibi önümüzdeki günlerde bu komisyon yine bir kaç kez toplanacak. Bu yapılacak olan toplantı adeta orta oyununu andırıyor. Zira geçen yıl IMF'ye verilen bütçe planında bu yıl için öngörülen asgari ücret zammı %5 olarak hükümet tarafından taahhüt edilmişti. Bu toplantıların sonucunda, daha önce de tanık olduğumuz gibi patronların ve İMF'nin uygun gördüğü asgari sefalet ücreti belirlenecek. Bu sözde görüşme ile işçilerin ve işverenlerin ortak karar aldığı gibi bir izlenim yaratılacak ve sokağa hakim olmanın hesapları yapılacak.

Bugün işçi sınıfı ve emekçilerin büyük mücadeleler ve ağır bedeller ödeyerek kazandığı haklar, patronların ve onların hükümeti AKP tarafından bir bir ellerinden alınmaktadır. Çıkartılan kölelik yasaları, yapılan özelleştirmeler, uygulanan düşük ücret politikalarıyla işçi ve emekçilerin yaşamları bir kabusa çevrilmiştir. Açlık sınırının 570 milyon, yoksulluk sınırının 1,5 milyar olduğu bugünlerde asgari ücret 350 milyondur. Yaklaşık 20 milyon işçi ve emekçi bir yıldır bu sefalet ücretiyle yaşıyor. Tabi buna yaşamak denirse. Yeni yılda yapılması planlanan %5 gibi komik bir zam, işçi ve emekçilerin sefaletinin giderek derinleşmesi sürecini durdurmayacaktır.

Ülkemizde asgari ücretin bu kadar düşük olmasının ve her sene komik rakamlarla arttırılmasının temel nedeni işçi ve emekçilerin mücadelesinin zayıf olmasıdır.

Asgari ücret, sadece bu ücrete mahkum olanları değil, ücretli/maaşlı tüm işçi ve emekçileri de yakından ilgilendirmektedir. Asgari ücret düşük belirlendiğinde hem sendikalı işçilerin, hem de kamu emekçilerinin komik ücret artışlarına maruz bırakılması için uygun ortam oluşmaktadır. Patronlar "Devlet bile %5 zam verirken, ben nasıl daha fazlasını vereyim?" diyebilmekte böylece asgari ücret zam oranı sermayenin elinde bir tehdit aracı işlevi görmektedir. Bu yola patronlara büyük çapta işçi çıkartıp, düşük ücretle çalışacak işçi alma olanağı sağlanırken, devletin de sözleşmeli personele asgari ücreti dayatma uygulamasını kolaylaştırılmaktadır.

Biz işçiler, patronların belirlediği sefalet ücretine razı olmak zorunda değiliz. Çünkü günde 12-14 saat en ağır koşullarda çalışan bizleriz. Halen birçoğumuz sendikasız hatta sigortasız çalışıyoruz. O halde kendi ücretimizi biz belirleyebiliriz. Zira bizleriz hayatı var eden.

Sadaka değil insanca yaşamaya yeten bir ücret için sözümüzü söylemenin zamanı geldi, geçiyor. Unutmamak gerekir ki, ancak kol kola girip mücadele edersek söz söyleme hakkımızı kazanabiliriz.

İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf asgari ücret!

İşçi sınıfı savaşacak sosyalizm kazanacak!

Pendik'ten bir metal işçisi

Kartal Real Hipermarketleri'nden mektubunuz var!

"Tüm işçi ve emekçilere çağrımızdır!"

Sermaye devletinin değişik saldırılarıyla karşı karşıyayız. Elimizde bulunun tüm haklarımız bir bir alınıyor. Biz bunları sadece izlemekle yetiniyoruz.

Ben Kartal Real Hipermarketleri'nde çalışan bir işçiyim. Günümüz Türkiyesinde ki en iyi haklara sahip nadir firmalardan birindeyim. Örgütlü gücümüz olmadığı oranda bu sahip olduğumuz hakların hiçbir güvencesi yok. Patronların ne zaman ne yapacağını bilemiyoruz.

İşçiler olarak bu haklarımızı korumak için sendika çalışmasına başladık. İlk olarak bölüm bölüm komite kurduk ve çalışmalarımıza hız verdik. İşverenin bu olayları kısa bir süre sonra öğrenmesinin ardından baskılar başladı. Fakat biz örgütlülüğümüzü kurmak için kararlıydık. İş esnasında yan yana gelmemiz konuşmamız yasaktı. Biz yemek molasında bile zaman kaybetmeksizin sendikasız arkadaşlara örgütlülüğümüzü anlatıp onları bir bir saflarımıza katıyorduk. Tanımadığımız arkadaşlarla tanışıp sosyal ilişkilerimizi güçlendirip onları da diğer arkadaşlara yönlendirmeye çalışıyorduk. Bütün bu baskı ve zorluklara rağmen önümüze koyduğumuz hedeflere ulaştık. Örgütlülüğümüzü kurduk, işverenin karşısına oturduk. İşçi sınıfının kararlılığı karşısında hiçbir gücün tutunamayacağını gördük. Her ne kadar sendikayı getirmiş olsak da asıl önemli olan işçilerin yani bizim örgütlülüğümüzdür. Bizim asıl güvencemiz tabandan yarattığımız basınç, oradan aldığımız güçtür. Bu anlamda kurultay çalışması bölgemizde çalışan işçiler için büyük önem taşıyor. Bizler bugün bir yığın sorun yaşıyorken, birine dokunduğumuzda bin ah işitiyorsak kurultayımız karşılık bulacaktır. Kurultay çalışmalarımız bölgede yaptığımız komite toplantılarıyla, bülten dağıtımı, afişlerimizle imza kampanyamızla ve işçi toplantılarıyla devam ediyor.

Buradan bölgemizdeki tüm işçi ve emekçileri sermayenin top yekun saldırılarına karşı güç vermeye kendi örgütlülüklerimizi yaratmaya çağırıyorum.

REAL'den bir işçi

Sınıftan Haberler

*Ankara Sendika Şubeler Platformu genişletilmiş Temsilciler Kurulu toplantısında asgari ücretle ilgili Şu kararları aldı:

Asgari ücretin bölgelere göre farklılaştırılmasına karşı, yeni asgari ücretin insanca yaşanabilir bir düzeye çıkarılması için örgütlü-örgütsüz bütün işyerlerinde imza kampanyası düzenlenecek.

İş havzalarında asgari ücretle ilgili basın açıklamaları yapılacak. Ardından toplanan imzalar Çalışma Bakanlığı'na teslim edilecek. Ocak ayı içinde platform işyeri eylemleri için mücadele çağrısı yapacak..

*GOP Belediyesi'nin çöp toplama işini yapan taşeron işçiler, bir işçi arkadaşlarının işten atılmalarına karşı iş bıraktılar. Gece vardiyasında çalışan 200 işçinin sabaha kadar sürdürdüğü eylem patronların işçilerin taleplerini kabul etmek zorunda kalmasıyla sona erdi.

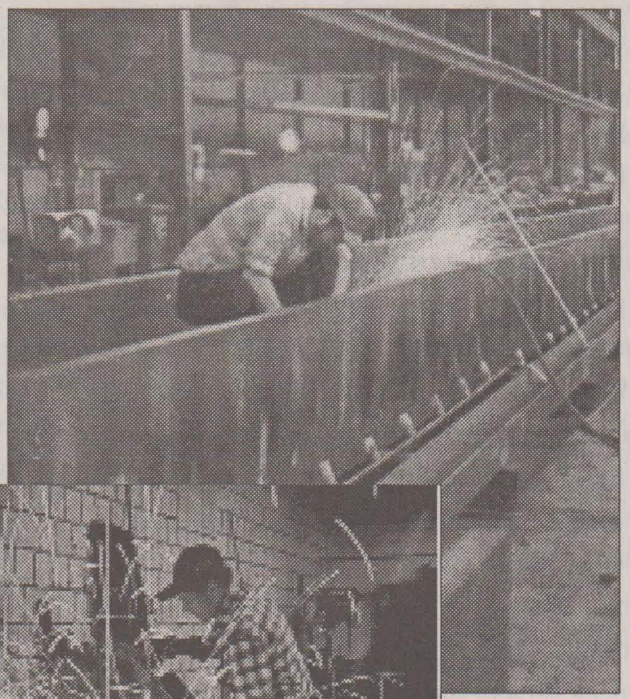
*Rivienne Tekstil işçilerinin direnişi devam ediyor. Aylardır ödenmeyen ücretleri ve kölece çalışma koşullarına iş bırakarak direnişe geçen işçilerin direnişi fabrika önünde devam ediyor.

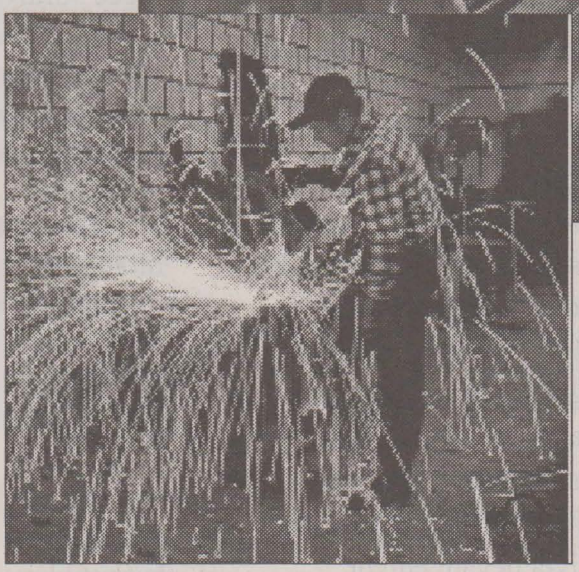
*ME-KA işçilerinin sendikalı olarak işbaşı yapmak talebiyle başlattıkları grev üç aya yakın süredir devam ediyor. Bayramı da grevde geçiren işçiler, sendikalı olarak işbaşı yapana kadar direnmekte kararlı olduklarını belirtiyorlar.

Pendik Koruma Sanayi Sitesi'nde kurultay çalışması

Pendik koruma sanayi sitesi'nde yaklaşık 150 civarında atölye, bu atölyelerde ise 3 ila 20 işçi istihdamla yaklaşık 1000 kişi çalışmaktadır. Tabi ekonomik kriz dönemlerinde bu sayı gittikçe aşağı düşmektedir.

Bu tür atölyelerde örgütlenmenin en zor tarafı işçilerin "aile" statüsünde bir işlevle üretime tabi tutulmalarıdır. Görüşmelerde olduğumuz atölyelerin bazılarının genelinde işverenin akrabaları istihdam edilmektedir. Bazı atölyeler kurultay çalışmasına daha elverişli ve bazı atölyelerde ise çocuk çoğunluklu kalifiye işçi sadece bir yada iki ustanın idaresiyle üretim yapmaktadır.

Bölgemizde henüz ulaşabildiğimiz değişik atölyelerden işçi arkadaşlarla kurultay çalışmasının ne olduğunu, neyi hedeflediğini kendileriyle bağlarını tartıştık. Genel hava işçi arkadaşlarımız tarafından olumlu karşılanmıştır. İlişkide olduğumuz atölyelerdeki işçiler genelde kalifiye usta niteliğinde arkadaşlar olduğundan sanayideki diğer atölyelere ulaşmamızda daha da bir kolaylık sağlamaktadırlar.

Bunun en önemli yanı kalifile işçi olunca işveren tarfından işyerinin ve diğer elemanların sorumlusu olarak görülmeleridir. Ayrıca bu tür sanayi sitelerinde, bu tür kalifiye elemanlara biçilen dış işler rolü de mevcuttur. Bu ustalar sanayinin içinde diğer atölyelerle ve diğer işyerlerindeki elemanlarla da sıkı ilişkilere sahiptir. Görüşmelerimiz bu işçi arkadaşların sohbetleriyle başlasa da sanayinin geneline nüfuz edecek bir potansiyele şimdiden ulaşmaya başlamıştır. İlk elden yakaladığımız bu olanaklar başlangıç adımı için oldukça anlamlı. Şu ana kadar kısa vadede olsa çıkardığımız sonuç işçi arkadaşların duyarlı olmaları ve kurultayın bizzat içinde görev alacak sorumluluğu hissetmeleridir. Görüşmelerimizde 20 tane toplantı davetiyesi ve Anadolu Yakası İşçi Bülteni dağıttık. Bülteni ve davetiyeyi ulaştırdığımız işçi arkadaşlar bize daha çok zaman ayıracaklarını söylediler. Biz de tüm zamanımızın kendilerini ilgilendiren sorunların çözümü için harcadığımızı söyledik. Bu işçi arkadaşların bize olan güvenini arttırdı. Görüşmelerimizin kurultaya taşınması ve dahada güçlenmesi temennisiyle işçi arkadaşlarımızla yakın bir tarihe toplantı talebinde bulunduk ve işçi arkadaşlar katılmaya çalışacaklarını belittiler.

Çalışmamızın Pendik Koruma Sanayi Sitesi ayağı için ileriye dönük daha kapsamlı bir çalışma içerisine girmeyi hedeflemekteyiz. Bu da toplantılara katılacak işçi arkadaşların tutumuna ve desteğine oranla ilerleyecektir.

Pendik Koruma Sanayi Sitesi'nden bir işçi

İşçi sınıfı hedefte...

Sınıfa saldırıların tamamlayıcısı; Yeni Terörle Mücadele Yasası

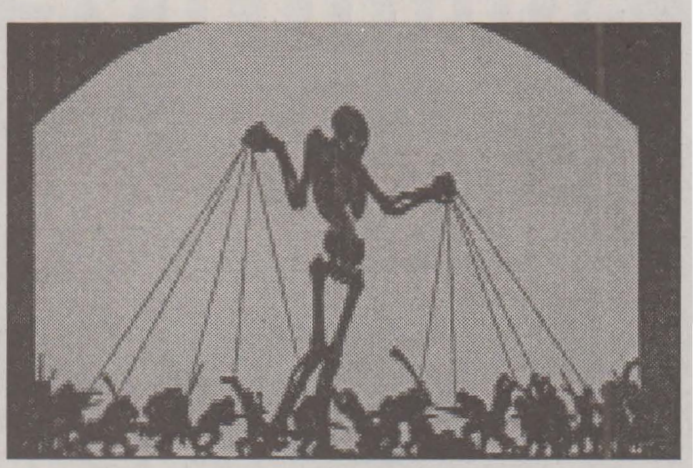
Devletin "Gizli Anayasası" olarak kabul edilen "Milli Güvenlik Siyaset Belgesi"nin bazı bölümleri geçenlerde basına sızdırıldı. Basına yansıyan bilgiler, halktan gizli tutulan bu "anayasa"nın, işçi-emekçileri "iç tehdit" olarak tespit ettiğini gösterdi. Bu tespitin gerekçesi, "gelir dağılımındaki eşitsizliğin derinleşmesi" şeklinde ifade ediliyor.

Devletin "derin katları"nda, emekçilerin "iç tehdit" olarak görülmesi bize şaşırtıcı gelebilir. Fakat bu tespitin altında tamamen sınıfsal bir yaklaşım var. Bu ülkedeki bütün değerleri bizler yaratıyoruz, buna karşın ürettiğimiz zenginliklerden ancak kırıntı düzeyinde pay alıyoruz. Üstelik hortumcu, rantçı, yağmacı, çeteci, mafyacı değiliz. Ülkeyi yerli veya yabancı tekellere peşkeş çekmiyoruz. İnsanları linç etmek için sokaklara salınan güruhlar arasında yer almıyoruz. Emperyalist haydutların komşu halklara karşı yürüttüğü vahşi saldırılara suç ortaklığı da etmiyoruz..!

Bir emekçi böyle mantık yürütebilir. Hatta daha da ileri giderek, "Madem ki gelir dağılımındaki eşitsizlik sorun yaratıyor, o halde bu eşitsizliği düzeltmek için uğraşsınlar" diye de düşünebilir.

Gelin görün ki, ne sermaye sınıfının ne de onun çıkarlarını korumak için var olan devletin yüksek katlarında böyle "mantık yürütmeler"e yer yoktur. Ürettikleri değerlerden mahrum bırakılan işçi-emekçilerin "iç tehdit" olarak görülmesi de bunu gösteriyor. Çünkü onlar, gelir dağılımının emekçiler aleyhine bozulmaya devam etmesi sonucunda, işçi sınıfı ile emekçilerin isyan edeceğini biliyor. Bundan dolayı sermaye iktidarı, sömürü ve köleliğe karşı başkaldıracak işçi-emekçileri dize getirebilmek için şimdiden hazırlanıyor.

İşte "Terörle Mücadele Yasası"nda (TMY) yapılan değişikliği de bu çerçevede ele almak gerek. TMY'ye eklenen yeni maddeler de söz konusu hazırlığa uygundur. Örneğin bir yandan kan emici şirketleri koruyan maddeler, öte yandan ilerici-devrimci hareketi, işçi sınıfına ihanet etmeyen sendikaları, demokratik kitle örgütlerini 'terörist' ilan etmek için başka maddeler ekleniyor. Muğlak olduğu kadar keyfi şekilde yorumlanmaya da açık olan bu yasal düzenlemeye göre, sömürü ve köleliğe karşı yapılan

her eyleme 'terör suçu', her eylemciye 'terörist' damgası vurmak mümkün olacaktır.

Egemenler cephesinde yapılan hazırlıklar, sömürü düzenini ortadan kaldırmak için mücadele eden devrimci-sosyalist güçleri hedef almakla sınırlı değildir. Sermayenin küstahça saldırılarına karşı mücadele eden, bu amaçla örgütlenen, sendikalaşan, grev silahına sarılan işçi sınıfı bölükleri de bu yasanın hışmına uğrayacaktır. Bu arada özgürlüğü için mücadele eden Kürt halkı da, yasanın ilk hedefleri arasındadır. Siyonist İsrail zulmüne başkaldıran Filistinli'ye, Amerikan işgaline karşı direnen Iraklı'ya 'terörist' denmesi gibi, sömürüye, köleliğe, yağmaya, baskı ve zulme karşı çıktığımızda aynı "terörist" suçlaması bize de yapılmak isteniyor. Bunu başarabilirlerse eğer, ekonomik-demokratik haklar uğruna ya da sınıfsız/sömürüsüz bir dünya ideali için mücadele edenleri 'terör suçlusu' ilan edip F Tipi hücrelere kapatmak daha yaygın bir uygulama olacaktır.

Demek ki biz işçi-emekçiler açısından, yeni TMY adı altında gündeme getirilen bu gerici saldırıya karşı mücadele etmek, aynı zamanda sefalet ücretlerine, kölece çalışma koşullarına, sosyal güvenceden mahrum bırakılmaya, sendikalaşma önündeki engellere karşı mücadele etmek anlamına da geliyor.

Asalak kapitalistler, bizi sefilliğe mahkum etmekle kalmıyor, TMY sopası ile köleliği kabul ettirmeyi de vazife ediniyorlar. O halde onların yasalarını parçalayıp çöpe atmak, dahası sömürü düzenlerini başlarına yıkmak da bizim vazifemiz olmalıdır.

Sefalete, sömürüye, köleliğe boyun eğme!

İşçi Kurultayı'na güç ver!

Kamu Emekçileri Bülteni Özel Sayı: 274 Fiyatı: 250 000 TL(25 YKR) * Kasım 2005 * **Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.:** Gülcan CEYRAN
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Millet Cad. 50/10 Fatih/**İstanbul** * Tel/Fax: 0 (212) 534 32 39 * **Baskı:** Özdemir Mat. / İST